

SPGS proti dogovoru o pokojninski reformi

Vse najboljše, ZSSS

Sindikat poklicnega gasilstva Slovenije (SPGS) je na novinarski konferenci v ponedeljek, 7. aprila, dogovor vlade in socialnih partnerjev glede usklajenosti pokojninske reforme označil za nesprejemljiv in ga ocenil kot škodljivega za delavce in upokojene. Od poslancev in poslank državnega zbora pričakuje, da ga bodo v razpravi zavrnil.

» Koalicija sindikalnih predstavnikov in predstavnic civilno-družbenih organizacij meni, da je dogovor vlade in socialnih partnerjev glede usklajenosti pokojninske reforme neustrezen.

Foto M. P.

V SPGS so novinarsko konferenco sklicali potem, ko so sindikalni zaupniki poklicnih gasilskih enot z mandati članstva na predsedstvu sindikata, v petek, 4. aprila, izrazili veliko razočaranje nad sklenjenim dogovorom, ki prinaša dvig starostne meje za upokojeve za dve leti, podaljšanje obdobja za izračun pokojninske osnove, spremembo usklajevanja pokojnin z zmanjšanjem vpliva rasti plač ter nespremenjeno prispevno stopnjo za delodajalce. To, da bodo delodajalci še naprej plačevali skoraj pol manj kot delavci, so v sindikatu označili za nesprejemljivo popuščanje sindikalnih predstavnikov delodajalcem oziroma kapitalu. Kot je izpostavil predsednik SPGS **Aleš Sintič**, so imeli obenem izredne težave svojemu članstvu razložiti učinkovanje vseh določb dogovora v tako kratkem času; zgolj nekaj dni od predstavitve dogovora do njegovega podpisa je označil kot odločno premalo. Sintič je izrazil tudi zaskrbljenost nad transparentnostjo in načinom dogovarjanja vlade in predstavnikov ZSSS ter kritično ovrednotil notranje odločevalske procese v centralni strukturi ZSSS. Nad reformo je ogorčen tudi generalni sekretar SPGS **David Švarc**, ki je poudaril, da predlagana reforma ne izboljšuje po-

ložaja delavcev, temveč jim v svojem bistvu škodi, predvsem tistim, ki opravljajo najtežje fizične naloge. »Ob pomembnem dejstvu, da nam je vladna stran obljubljala izenačitev prispevne stopnje delavcev in delodajalcev, do zadnjega nismo vedeli, da bo prišlo do sprememb. Minister **Luka Mesec** govori o blaginji upokojenec, ustvarili pa bodo več izžetih delavcev in upokojenec z mizernimi pokojninami,« je bil oster Švarc in s primerjavo prispevnih stopenj v drugih evropskih državah pokazal, da je Slovenija ena izmed držav EU, kjer delodajalci v pokojninsko blagajno prispevajo najmanj, delavci pa plačujemo ene najvišjih prispevkov. V SPGS zato poslanke in poslance državnega zbora pozivajo, naj jih v zakonodajnem postopku ustrezno amandmirajo ali zakon v celoti zavrnejo. Poziv SPGS podpirajo tudi v Sindikatu državnih organov Slovenije (SDOS), Sindikatu kmetijske in živilske industrije Slovenije (KŽI), Sindikatu narave in kulture Slovenije (Glosa), Sindikatu za ustvarjalnost in kulturo (Zasuk), Študentskem društvu Iskra ter Centru za družbeno raziskovanje (Cedra), katerih predstavniki so na novinarski konferenci predstavili svoja mnenja.

M. P.

Letos mineva 35 let od ustanovitve Zveze svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS), organizacije, ki je s svojim delom usodno zaznamovala življenje v tej državi. Šestega in sedmega aprila 1990 je bila na kongresu v Cankarjevem domu v Ljubljani na novo vzpostavljena iz takratne Zveze sindikatov Slovenije.

Kongres, na katerem je bil za predsednika ZSSS izvoljen **Miha Ravnik**, za sekretarja sveta ZSSS pa **Rajko Lesjak**, je bil zaključek več kot dveletnih širših demokratičnih razprav med članstvom o tem, kakšno sindikalno organizacijo potrebujejo. Kongres se je odločil o prostovoljnem vključevanju delavk in delavcev v sindikate dejavnosti, ki so postali temelj ZSSS. Sprejeto je bilo tudi, da nad sindikati nima oblasti noben politični interes ali politična organizacija oziroma stranka.

Slovensko sindikalno gibanje je prvo začelo sindikalno prenovi, predlagalo je tudi uzakonitev stavke, spremembe zveznega zakona o delovnih razmerjih, s katerimi bi se omogočilo sklepanje kolektivnih pogodb, v slovensko ustavo pa sta na predlog ZSSS zapisana tako pravica do svobodnega ustanavljanja in organiziranja sindikatov kot pravica do stavke.

Na začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja je bil družbeni, socialni, gospodarski ipd. položaj v Sloveniji zaskrbljujoč, saj je 776 pravnih oseb v gospodarstvu z 272.000 zaposlenimi imelo blokirane račune, zaradi stečajev je delo izgubilo 38.500 delavk in delavcev. Splošno javno mnenje takrat ni bilo naklonjeno sindikatom, češ da jih sploh ne potrebujemo, saj naj bi bila pomembna samo demokracija. V teh razmerah je ZSSS v letu 1991 vendarle uspelo organizirati prve množične demonstracije proti delavstvu neprijazni privatizaciji, leto kasneje pa zaradi zamrznitve delavskih plač tudi prvo uspešno splošno stavko v samostojni Sloveniji. V njej je sodelovalo 400.000 delavk in delavcev, v državi pa je bila tudi izklopljena elektrika in se je ustavil promet. Že 35 let je ZSSS zavezana boju za delavske pravice, solidarnosti in družbeni pravičnosti ter socialnemu dialogu kot sredstvu za doseganje ciljev, ob ovirah pa se ni odpovedala niti bolj radikalnim oblikam sindikalnega boja. Vpeta ostaja tudi v mednarodno sindikalno gibanje.

M. M.